

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถม ศึกษาอำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 และเพื่อศึกษา ข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 กลุ่มตัวอย่างคือ ข้าราชการครู ในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 291 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้ง 3 ฉบับ มีค่าความเชื่อมั่น .95, .98 และ .98 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยใช้สถิติในใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 92.6 อายุ 51 ปีขึ้นไป คิดเป็น ร้อยละ 78.6 คุณวุฒิทางการศึกษาปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 92.9 และมีประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงาน 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 78.6

ครูส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 61.8 อายุ 51 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 42.6 คุณวุฒิทางการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 76.5 และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 10-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.5

คณะกรรมการสถานศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 69.2 อายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.8 คุณวุฒิทางการศึกษามัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 69.2 และมีประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงาน 4 - 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 57.5

ความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน ครู และคณะกรรมการสถานศึกษา ต่อการมีส่วนร่วม ในการบริหารวิชาการของครู โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอบรบือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ปรากฏผลดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารวิชาการของครูโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอบรบือ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ครู และคณะกรรมการสถานศึกษา มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารวิชาการของครู โรงเรียนประถมศึกษาอำเภอบรบือ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

สภาพปัญหาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอบรบือ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร พอสรุปได้ว่า

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ควรให้โรงเรียนจัดทำหลักสูตรเป็นของตนเอง และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำและนำมาใช้จริง และการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาควรจะต้องสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ และมีการปรับปรุง ให้เป็นไปตามความต้องการและความจำเป็นตลอดเวลา

ด้านการพัฒนาขบวนการเรียนรู้ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูสอนเต็มเวลาเต็มความสามารถมาโรงเรียนให้ทันเวลา ให้การบ้านได้เหมาะสมกับวัยและอธิบายให้นักเรียนเข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ ทิศ ออกแบบกิจกรรมให้สามารถสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย หากครูไม่อยู่ให้มีการสอนแทน ครูผู้สอน ควรรู้การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ และปรับปรุงกระบวนการสอน มีการประเมินกระบวนการสอนของตนเอง เพื่อสนองต่อความต้องการของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงตามโลกปัจจุบัน

ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ผู้ที่เกี่ยวข้องในโรงเรียน ควรต้องร่วมกันออกแบบกิจกรรม เนื้อหา การวัดและประเมินผลให้ไปตามสภาพจริงและตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ควรมีส่วนร่วมในการออกแบบการเรียนรู้ เสียดละ อุทิศตนให้กับโรงเรียน ผู้ปกครองเอาใจใส่นักเรียนให้มากขึ้น และหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษา ควรเพิ่มบทบาทในการพัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายให้มีความตระหนัก เห็นความสำคัญและเข้าร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและสอดคล้องความต้องการของชุมชนและนักเรียน

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ผู้บริหาร ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูศึกษาวิธีการผลิตสื่อและจัดทำสื่อ เพื่อนำมาใช้จัดการเรียนการสอน ใช้นวัตกรรมที่หลากหลาย ให้นักเรียน ได้ลงมือปฏิบัติจริงและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง นำไปใช้ในชีวิตจริงได้ เก่ง ดี มีสุข ซึ่งต้องประสานงานกับหน่วยงานอื่นเพื่อ อบรมพัฒนาครู ศึกษาดูงานและศึกษานวัตกรรมที่ได้ผลกับโรงเรียนขนาดเล็ก หาเครือข่ายขอความช่วยเหลือ ครูควรนำนวัตกรรมใหม่มาใช้ในการจัดการเรียนรู้อยู่เสมอ และมีห้องเรียนเป็นสัดส่วน และโรงเรียนต่างๆควรจัดหาสื่อที่เหมาะสม และเพียงพอต่อการใช้งาน โดยเฉพาะสื่อคอมพิวเตอร์

ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ผู้บริหาร ควรส่งเสริมการจัดแหล่งเรียนรู้ให้นักเรียน อย่างเพียงพอ และต้องกำกับติดตามอย่างใกล้ชิด รวมทั้งครูผู้สอน ควรศึกษาเนื้อหาล่วงหน้า เพื่อ กำหนดวิธีและแนวทางในการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาควบคู่กับการฝึกทักษะปฏิบัติ ที่เหมาะสม

ด้านการนิเทศการศึกษาและการแนะแนวการศึกษา ผู้บริหาร โรงเรียนควรส่งเสริมความ ร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน โดยให้ผู้ปกครองได้เยี่ยมชมชั้นเรียนพบปะกับครูและลูกๆ น่าจะ วางแผนการนิเทศร่วมกัน และครูควรได้รับการพัฒนาด้านวิชาการจากนั้นควรนำมาพัฒนาการเรียน การสอนอย่างต่อเนื่อง

ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพในสถานศึกษา ผู้บริหาร ควรส่งเสริมให้ครู คณะกรรมการสถานศึกษา มีส่วนในการกำหนดนโยบาย เพื่อการดำเนินการบริหารวิชาการ ร่วมกัน อย่างเป็นระบบพัฒนาตนเองให้มีวิสัยทัศน์ เกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและ ภายนอก เพื่อให้การบริหารงานวิชาการสามารถดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน และครูผู้สอน ควรศึกษาแนวทางระบบประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อนำมาปรับใช้ในอาคารเรียนตรวจสอบให้ สอดคล้องกัน และช่วยให้สามารถรองรับระบบประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกได้

ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนมีความเข้มแข็งทางวิชาการ ผู้บริหารสถานศึกษา ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ใน กำหนดนโยบาย ร่วมตัดสินใจ และร่วมปฏิบัติในงานวิชาการของ โรงเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ให้มากขึ้น และผู้เกี่ยวข้องในงานวิชาการแต่ละส่วน ควรศึกษาวัตถุประสงค์ เป้าหมายความสำเร็จ ของงาน ทำความเข้าใจในงานที่ได้รับมอบหมาย และลงมือปฏิบัติด้วยความรับผิดชอบอย่างเต็ม ความสามารถ ซึ่งจะส่งผลให้งานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานการบริหารงานวิชาการของครู เพื่อใช้เป็นแนวทาง การพัฒนาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู โรงเรียนประถมศึกษาอำเภอปรือ พอสรรพคังนี้

1. ผู้บริหาร โรงเรียน ควรส่งเสริมให้คณะกรรมการและชุมชน มีส่วนร่วมในการวาง แผนการจัดการศึกษาให้มากขึ้น และชี้แจงแผนงานให้ผู้ปกครองทราบชัดเจน ควรส่งเสริมให้ บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนในการให้คำปรึกษาการจัดกระบวนการเรียนรู้ของบุคลากรครู ควรมี ส่วนร่วมประสานงานกับชุมชนในด้านการพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียน โดยให้คณะครู ในโรงเรียนประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน ต้องนิเทศติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามโครงการและปฏิทินการนิเทศ ส่งเสริมให้ครูพัฒนา ตนเอง ด้านการเรียนการสอน และด้านพฤติกรรม และควรมีการเปิด โอกาสให้ทุกฝ่ายเข้ามามี

ส่วนร่วม คือ กำหนดทำแผนระยะ 5 ปีของโรงเรียน อนุมัติใช้แผนปฏิบัติการประจำปี และกำหนดนโยบายการศึกษาของโรงเรียน

2. ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรได้รับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการศึกษาร่วมกับหน่วยงานภายนอก เช่น สำนักงานมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ เป็นต้น ควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมเด็กที่ความสามารถต่างกัน ในช่วงโมงสอน ช่อมเสริม

3. แต่ละโรงเรียน ควรมีประสานงานกับผู้มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ เพื่อมาช่วยสอนใน โรงเรียน และจัดการศึกษาของโรงเรียน และควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ชุมชน ได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร ด้านวิชาการ และความเคลื่อนไหวอื่นๆของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง

วิธีการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอปรือ ตามความคิดเห็นของครู และคณะกรรมการสถานศึกษา พอสรุปได้ว่า พอสรุปดังนี้

1. ผู้บริหาร ควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองเข้าร่วมประชุมก่อนจัดทำแผนการจัดการศึกษาของโรงเรียน และเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ควรตั้งกำกับติดตามงานวิชาการให้เป็นไปตามปฏิทิน ติดตามอย่างต่อเนื่อง ควรจัดให้ประเมินผลการนิเทศและนำผลการนิเทศมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

2. โรงเรียน ควรจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ควรส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ให้กับคณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครอง เพื่อจะได้นำไปปรับใช้กับเด็กนักเรียน หรือบุคลากรในชุมชน และควรให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการประเมินผลควรมีการประเมินผลอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยปีละ

2 ครั้ง

3. ผู้บริหารและครู ควรออกไปเยี่ยมบ้านนักเรียนให้บ่อยขึ้น

4. ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองเอาใจใส่ลูกหลานให้มากขึ้น

โดยเฉพาะ การเอาใจใส่ต่อการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ และควรมีการนำเสนอผลของการประเมินคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน แจ้งให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับทราบผลเป็นประจำ

อภิปรายผล

จากข้อค้นพบของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดหัวข้ออภิปรายดังนี้

1. ผู้บริหาร โรงเรียนมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารวิชาการของครู โรงเรียนประถมศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละโรงเรียนมีการนำหลักสูตรไปใช้ในการบริหารจัดการเรียนกำหนดให้มีการติดตามประเมินผล

การใช้หลักสูตร โดยคณะครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน และส่งเสริมให้ครูศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน ในระดับมากที่สุด ดังแนวคิดการบริหารวิชาการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 4 ได้กำหนดแนวปฏิบัติและแนวทางสำหรับดำเนินงานการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ไว้คือ 1) ศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 สาระแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ ข้อมูลสารสนเทศกับสภาพปัญหา และความต้องการของสังคม ชุมชนและท้องถิ่น 2) วิเคราะห์สภาพแวดล้อมและประเมินสภาพสถานศึกษา เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ภารกิจเป้าหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย รวมทั้ง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 3) จัด โครงสร้างหลักสูตร สาระต่าง ๆ กำหนดให้มีหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยบูรณาการเนื้อหาสาระ ทั้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกัน และระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามความเหมาะสม 4) วางแผนหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และบริหารจัดการใช้หลักสูตรให้เหมาะสม 5) นิเทศการใช้หลักสูตรในสถานศึกษา 6) ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร 7) ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสม 8) การจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับชุมชนและท้องถิ่น

ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละโรงเรียนสนับสนุนให้ครูแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ตามสาระและจัดกระบวนการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ครูร่วมกำหนดการนิเทศการเรียนการสอนกับกลุ่มสาระต่างๆ โดยเน้นการนิเทศที่ร่วมมือช่วยเหลือกัน และส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเองและมีส่วนร่วมในการพัฒนาเพื่อนครู เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม ในระดับมากที่สุด ดังแนวคิดการบริหารวิชาการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 มาตรา 29 ระบุให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสารและรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์พัฒนา ระหว่างชุมชน

ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละโรงเรียนเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับ

การวัดผลประเมินผลสถานศึกษา เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการกำหนดขอบเขตของการวัด และประเมินผลการเรียนการสอน และส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน โดยการอบรม ศึกษาดูงาน หรือศึกษาต่อ ในระดับมากที่สุด ดังแนวทางการบริหารวิชาการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 4 ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติและแนวทางการดำเนินการในการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ให้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไว้คือ 1) กำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผลสถานศึกษา 2) กำหนดขอบเขตของการวัด และประเมินผลการเรียนการสอน 3) ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนวัดผล ประเมินผลแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4) จัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาเป็นไปตามระเบียบการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา 5) ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผล ประเมินผลการเรียนการสอน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง จากกระบวนการปฏิบัติ และผลงาน 6) จัดให้มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่น สถานประกอบกิจการและอื่น ๆ ตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด 7) พัฒนาเครื่องมือวัด และประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละโรงเรียนเปิด โอกาสให้ครูมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในสถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์ ความจำเป็น ในการวิจัยเพื่อการจัดการเรียนรู้และการบริหารวิชาการร่วมกัน และส่งเสริมให้ครู ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในระดับมากที่สุด ดังแนวคิดของ ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2545) ได้กล่าวว่า การบริหารวิชาการเป็นกระบวนการบริหารกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผน การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนและประเมินผล การสอน ให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตรและจุดหมายของการศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละโรงเรียนเปิด โอกาสให้ครูมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียน การสอนของโรงเรียน ส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ส่งเสริมให้ครู วิเคราะห์ ความจำเป็นในการใช้สื่อเทคโนโลยี เพื่อการจัดการเรียนรู้และการบริหาร วิชาการร่วมกัน และให้ครูเข้าร่วมจัดตั้งงบประมาณเพื่อพัฒนาสื่อเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียน การสอน ในระดับมากที่สุด ดังแนวทางการบริหารวิชาการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 4 ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาสื่อ เทคโนโลยี ไว้คือ 1) ศึกษา วิเคราะห์ความเป็นในการใช้สื่อ และเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียน

การสอน และการบริหารงานวิชาการ 2) กำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียน การสอนของโรงเรียน 3) การเข้าร่วมจัดตั้งงบประมาณเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอน 4) การเข้าร่วมประชุม อบรม ทักษะเกี่ยวกับการผลิตสื่อ การใช้สื่อ ตลอดจนการจัดเก็บรักษาสื่อการเรียน การสอน 5) ส่งเสริมให้ครูผลิต พัฒนาสื่อ และนวัตกรรมการเรียนการสอน 6) จัดหาสื่อและ เทคโนโลยี เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนางานด้านวิชาการ 7) ประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนาและ การใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียน การสอน และการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และ สถาบันอื่น 8) การประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละโรงเรียน ส่งเสริมให้ครูเข้าร่วมจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้รวมทั้งพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้ ส่งเสริมให้ครู จัดทำเอกสารเผยแพร่แหล่งการเรียนรู้แก่ครู สถานศึกษาอื่น บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น และให้ครูมีส่วนร่วมในการสำรวจและจัดทำข้อมูลสารสนเทศแหล่งเรียนรู้ที่ เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งในและนอกสถานศึกษา ในระดับเขตที่สุด ดังแนวคิด

ดังแนวคิดการบริหารวิชาการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม

(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 4 ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ไว้คือ

1) สำรวจแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งในสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น ในเขตพื้นที่การศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษาใกล้เคียง 2) จัดทำข้อมูลสารสนเทศแหล่ง เรียนรู้ในชุมชน 3) จัดทำเอกสารเผยแพร่แหล่งการเรียนรู้แก่ครู สถานศึกษาอื่น บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น ที่จัดการศึกษาในบริเวณใกล้เคียง 4) จัดตั้งและพัฒนาแหล่งการ เรียนรู้รวมทั้งพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้ และประสานความร่วมมือสถานศึกษาอื่น บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่น ที่จัดการศึกษาในการจัดตั้ง ส่งเสริม พัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่ ใช้ร่วมกัน 5) ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูได้ใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษาในการจัด กระบวนการเรียนรู้ โดยครอบคลุมภูมิปัญญาท้องถิ่น 6) ประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น หน่วยงาน และสถาบันอื่นในการจัดตั้ง ส่งเสริม พัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่ใช้ร่วมกัน

ด้านกรนิเทศและการแนะแนวการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละ โรงเรียนเปิด โอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยในภารกิจหลักและกิจกรรม ของสถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูร่วมจัดทำแผนกรนิเทศการศึกษาในสถานศึกษา เปิดโอกาสให้ครูมี ส่วนร่วมในการจัดระบบนิเทศงานวิชาการ และงานการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับสถานศึกษา และเปิด โอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินการจัดระบบ และกระบวนการนิเทศศึกษาใน สถานศึกษา ในระดับมากที่สุด ดังแนวคิดการบริหารวิชาการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 4 ได้กำหนดแนวทางการนิเทศและ

การแนะแนวการศึกษา ไว้คือ 1) เก็บรวบรวมข้อมูลที่แสดงถึงสภาพปัจจุบันของสถานศึกษา 2) วิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยในภารกิจหลักและกิจกรรมของสถานศึกษา 3) จัดทำแผนการนิเทศในสถานศึกษา 4) กำหนดสภาพความสำเร็จและเกณฑ์การประเมินไว้ล่วงหน้า 5) จัดระบบการนิเทศงานวิชาการและงานการเรียนการสอนในรูปแบบหลากหลายและเหมาะสมกับสถานศึกษา 6) ประเมินผลการจัดระบบและกระบวนการนิเทศการศึกษา ภายในสถานศึกษา 7) ประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนของสถานศึกษา 8) แลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์การจัดระบบนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษากับสถานศึกษาอื่น หรือเครือข่ายการนิเทศการศึกษา ภายในเขตพื้นที่การศึกษาจัดระบบงานนิเทศวิชาการและการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา 9) จัดระบบแนะแนวทางวิชาการและวิชาชีพภายในสถานศึกษา โดยเชื่อมโยงกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และกระบวนการเรียนการสอน 10) ดำเนินการแนะแนวการศึกษา โดยความร่วมมือของครูทุกคนภายในสถานศึกษา 11) ติดตามและประเมินผลการจัดการระบบและกระบวนการแนะแนวการศึกษาในสถานศึกษา 12) ประสานความร่วมมือ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์ ในกิจกรรมแนะแนวกับสถานศึกษาอื่น หรือเครือข่ายการแนะแนวภายในเขตพื้นที่การศึกษา

ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละ โรงเรียนเปิด โอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมิน เป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมให้ครูร่วมวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา และส่งเสริมให้ครูร่วมจัดทำเอกสารคู่มือและเครื่องมือที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ในระดับมากที่สุด ดังแนวคิดการบริหารวิชาการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 4 ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาไว้คือ 1) จัดระบบโครงสร้างองค์กรให้รองรับการจัดระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 2) กำหนดเกณฑ์การประเมินเป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาและตัวชี้วัดของกระทรวง เป้าหมายความสำเร็จของเขตพื้นที่การศึกษา หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา 3) วางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้บรรลุผลตามเป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษา 4) จัดทำเอกสารคู่มือและเครื่องมือที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา 5) จัดทำข้อมูลพื้นฐาน และพิจารณาข้อมูลระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 6) ดำเนินการพัฒนางานตามแผนและการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินคุณภาพภายใน เพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 7) พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน 8) พัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่น เพื่อปรับปรุงและพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และการพัฒนา

คุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา 9) ประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อการประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเขตพื้นที่การศึกษา 10) ประสานกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาในการประเมินสถานศึกษา เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

ด้านการส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนมีความเข้มแข็งทางวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละโรงเรียนส่งเสริมให้ครู ประชาชนในชุมชน ท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของสถานศึกษา และส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือพัฒนาวิชาการกับองค์กรต่างๆ ในระดับมากที่สุด ดังแนวคิดการบริหารวิชาการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 4 ได้กำหนดแนวทางการส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนมีความเข้มแข็งทางวิชาการ ไว้คือ 1) ดำเนินการเสริมความรู้และประสบการณ์ให้กับชุมชน โดยร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันทางสังคมอื่น 2) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนสามารถเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ โดยร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันทางสังคมอื่น 3) สนับสนุนช่วยเหลือให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่าง ชุมชน โดยร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันทางสังคมอื่น 4) การส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในกิจกรรมทางวิชาการของสถานศึกษา และที่จัดโดยบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

2. ครูมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารวิชาการของครูโรงเรียนประถมศึกษา การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละโรงเรียนมีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและประเมินสภาพสถานศึกษาเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย มีการศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ในระดับมากที่สุด ดังแนวคิดของ วัชรกร ทองเพียง (2546) กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษาเป็นการดำเนินงานของกลุ่มบุคคลเพื่อการบริหารและพัฒนาทางการศึกษาแก่สมาชิกในสังคม ให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม โดยอาศัยหลักสูตรเป็นแนวทางในการดำเนินงาน ให้บรรลุเป้าหมายและหลักการของหลักสูตร โดยไม่หวังผลกำไรที่เป็นสิ่งของแต่มุ่งที่การพัฒนาคนให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละโรงเรียนจัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนแก่ครูในกลุ่มสาระต่างๆ โดยเน้นการนิเทศที่ร่วมมือช่วยเหลือกัน ส่งเสริมการเป็นกรรมการ ในการกำหนดเวลาให้เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน และการพัฒนาครู เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม ในระดับมากที่สุด ดังแนวคิดของ ชีระ รุญเจริญ (2546) ได้กล่าวว่า สิ่งสำคัญประการหนึ่งของการบริหารงานวิชาการ คือ มุ่ง

ส่งเสริมสถานศึกษาให้จัดกระบวนการเรียนรู้ โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญสูงสุด และมุ่งส่งเสริมให้ชุมชนและสังคมมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งเป็นเครือข่าย และแหล่งการเรียนรู้

ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละโรงเรียนมีการจัดทำแผนการวัดผล ประเมินผลแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนรู้ มีการกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล สถานศึกษา และกำหนดขอบเขตของการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ในระดับมาก ดังแนวคิดของ กระทรวงศึกษาธิการ (2546) กล่าวว่า การวัดและประเมินผล รวมทั้ง การวัดปัจจัย เกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ เป็นงานหลักหรือภารกิจหลักในการบริหารวิชาการของสถานศึกษา ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดไว้

ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละ โรงเรียน มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยของครู และการประสานความร่วมมือในการศึกษาวิเคราะห์วิจัยกับ สถานศึกษา บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น ในระดับมาก ดังแนวคิดการบริหารวิชาการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 4 ได้กำหนดแนวทางการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ไว้คือ 1) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยการบริหารการจัดการและการพัฒนาคุณภาพวิชาการ ในภาพรวมของสถานศึกษา 2) กำหนดนโยบายพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในสถานศึกษา 3) ส่งเสริมให้ครูศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ 4) ประสานความร่วมมือในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ตลอดจน เผยแพร่ผลงานวิจัย หรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และงานวิชาการ กับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น 5) เผยแพร่ผลงานวิจัยของครู

ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละ โรงเรียนมี การประเมินการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีการศึกษา วิเคราะห์ ความจำเป็นใน การใช้สื่อเทคโนโลยี เพื่อการจัดการเรียนรู้และการบริหารวิชาการและมีการเข้าร่วมประชุม อบรม ทักษะเกี่ยวกับการผลิตสื่อ การใช้สื่อ ตลอดจนการจัดเก็บรักษาสื่อการเรียนการสอน ในระดับมาก ผลการวิจัยสอดคล้อง ดาราวรรณ ศรีกาญจนา (2548) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารงาน วิชาการของข้าราชการครู โรงเรียนชอยแอนเนกซ์ สำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ตาม ความคิดเห็นของข้าราชการครู ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการครูที่มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมใน การบริหารงานวิชาการด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก

ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละโรงเรียนมีการประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น หน่วยงานและสถาบันอื่นในการจัดตั้ง ส่งเสริมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่ใช้ร่วมกัน มีการจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ รวมทั้ง พัฒนาให้เกิดองค์ความรู้ มีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศแหล่งเรียนรู้ในชุมชนการจัดทำเอกสารเผยแพร่แหล่งการเรียนรู้แก่ครู สถานศึกษาอื่น บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นในระดับมาก ผลการวิจัย สอดคล้อง มงคล ผิวพ่อง (2548) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของครูในการบริหารวิชาการในสถานศึกษาที่จัดสอนช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารวิชาการในสถานศึกษาที่จัดสอนช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 โดยรวมและด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ พบว่าอยู่ในระดับเดียวกัน

ด้านการนิเทศและการแนะแนวการศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละโรงเรียนมีการดำเนินการแนะแนวการศึกษา โดยได้รับความร่วมมือจากครูทุกคนในสถานศึกษา และมีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้แสดงถึงสภาพปัจจุบันของสถานศึกษา ในระดับมาก ผลการวิจัย สอดคล้อง บัวพันธ์ ชันดี (2551) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมการบริหารงานวิชาการตามทัศนะของครูและผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษานานาชาติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการครูมีทัศนะต่อการมีส่วนร่วมของครูผู้สอนในการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษานานาชาติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ภาพรวมและด้านการนิเทศการศึกษา อยู่ในระดับมาก

ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละโรงเรียนมีการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา มีการกำหนดเกณฑ์การประเมิน เป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐาน และพิจารณาข้อมูลระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ในระดับมาก ดังแนวคิดการบริหารวิชาการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 4 ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ไว้คือ การวางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้บรรลุผลตามเป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษา การกำหนดเกณฑ์การประเมิน เป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาและตัวชี้วัดของกระทรวง เป้าหมายความสำเร็จของเขตพื้นที่การศึกษา หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา รวมทั้งจัดทำข้อมูลพื้นฐาน และพิจารณาข้อมูลระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

ด้านการส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนมีความเข้มแข็งทางวิชาการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละโรงเรียนมีการจัดให้ความรู้ และเทคนิค ทักษะทางวิชาการ เพื่อการพัฒนาทักษะวิชาชีพ และคุณภาพชีวิต ประสานความร่วมมือ ช่วยเหลือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาของรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่งเสริมสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ระหว่างบุคคล ครอบครัวและชุมชน ในระดับมาก ดังแนวคิดการบริหารวิชาการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 4 ได้กำหนดแนวทางการส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนมีความเข้มแข็งทางวิชาการ ได้แก่ การส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ให้กับชุมชน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนสามารถเลือกสรรภูมิปัญญา และวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการสนับสนุนช่วยเหลือให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่าง ชุมชน และการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของสถานศึกษา

3. คณะกรรมการสถานศึกษา มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารวิชาการของครู โรงเรียนประถมศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละโรงเรียนมีการจัดทำหลักสูตร ให้สอดคล้องกับชุมชนและท้องถิ่น จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และมีการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร ในระดับมาก ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้อง ดาราวรรณ ศรีกาญจนา (2548) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครู โรงเรียนชอยแอนเนกซ์ สำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการครูที่มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตรและการเอาไปใช้ อยู่ในระดับมาก

ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละโรงเรียนมีส่วนร่วมจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระ และกิจกรรมให้สอดคล้องกับผู้เรียน มีส่วนร่วมในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม และมีส่วนร่วมในการนิเทศการเรียนการสอนแก่ครูในกลุ่มสาระต่างๆ โดยเน้นการนิเทศที่ร่วมมือช่วยเหลือกัน ในระดับมาก ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้อง บัวพันธ์ ขันดี (2551) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมการบริหารงานวิชาการตามทัศนะของครูและผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการครูมีทัศนะต่อการมีส่วนร่วมของครูผู้สอนในการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ภาพรวมและด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก

ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละโรงเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล สถานศึกษา และมีส่วนร่วมในการดำเนินการวัดผล ประเมินผล การเรียนการสอน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริงจากกระบวนการปฏิบัติและผลงาน ในระดับมาก ซึ่งผลการวิจัย สอดคล้อง สปาร์ค (Spark, 1984) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสำคัญของการปฏิบัติจริงของผู้บริหาร โรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุดและโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ ผลการศึกษาพบว่า ในหลักการมีความแตกต่างหรือความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในระดับอำเภอ และนโยบายการปฏิบัติงานของผู้บริหารในโรงเรียน มักเป็น ผู้ที่มีความสามารถที่จะจัดการให้มีการวางแผนการเป็นผู้นำและมีส่วนร่วมในการบริหารกิจกรรม การเรียนการสอน ในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหาร โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ

ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละโรงเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในสถานศึกษา และการประสานความร่วมมือในการศึกษา วิเคราะห์วิจัย กับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงาน และสถาบันอื่น ในระดับมาก ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้อง มาร์เทลลาโล (Martellaro, 1984) ได้การศึกษา ความสัมพันธ์ของโรงเรียนที่มีผลสำเร็จทางวิชาการให้รัฐแมกซิโก โดยมุ่งการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนของนักเรียน จากผลการศึกษาพบว่า การนำจุดเด่นของการบริหารแบบมีส่วนร่วมมาปรับใช้ในการบริหารงาน การเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครู ซึ่งเป็นบุคลากรในสถานศึกษาที่มีความใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานของสถานศึกษา ย่อมส่งผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและบรรลุประสิทธิผล ปัจจัยที่สำคัญ คือ ครูที่จะต้องมีความรู้ลึกซึ้งผูกพันกับสถานศึกษา มีความรับผิดชอบ ความตั้งใจและเต็มใจปฏิบัติงานมีความภาคภูมิใจในสถานศึกษา และภาคภูมิใจผลผลิตของตน โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารงาน

ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละโรงเรียนมีการประสานความร่วมมือในการผลิต จัดทำ พัฒนาและการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีส่วนร่วมในการผลิตสื่อ พัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอน และมีส่วนร่วมในการจัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในระดับมาก ดังแนวคิดการบริหารวิชาการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 4 ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ คือ ประสานความร่วมมือในการผลิต จัดทำ พัฒนาและการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอน และการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์

หน่วยงาน และสถาบันอื่น จัดหาสื่อและเทคโนโลยี เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน และ
การพัฒนาทางด้านวิชาการ และส่งเสริมให้ครูผลิต พัฒนาสื่อ และนวัตกรรมการเรียนการสอน
เป็นต้น

ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละโรงเรียนมี
ส่วนร่วมการสำรวจแหล่งการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งในและนอก
สถานศึกษา การประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น หน่วยงานและสถาบันอื่นในการจัดตั้ง
ส่งเสริมพัฒนา แหล่งเรียนรู้ที่ใช้ร่วมกัน และมีส่วนร่วมการจัดทำข้อมูลสารสนเทศแหล่งเรียนรู้ใน
ชุมชน ในระดับมาก ดังแนวคิดการบริหารวิชาการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 4 ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่ง
เรียนรู้ให้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ คือ การสำรวจแหล่งการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับ
การพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งในสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น ในเขตพื้นที่การศึกษา และเขตพื้นที่
การศึกษาใกล้เคียง จัดทำข้อมูลสารสนเทศแหล่งเรียนรู้ในชุมชน จัดตั้งและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้
รวมทั้งพัฒนาให้ถึงของทุกความรู้ และประสานความร่วมมือสถานศึกษาอื่น บุคคล ครอบครัว
องค์กร หน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่น ที่จัดการศึกษาในการจัดตั้ง ส่งเสริม พัฒนาแหล่งเรียนรู้
ที่ใช้ร่วมกัน และประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาอื่น หน่วยงาน และสถาบันอื่นในการจัดตั้ง
ส่งเสริม พัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่ใช้ร่วมกัน เป็นต้น

ด้านการนิเทศและการแนะแนวการศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละโรงเรียนมี
การเก็บรวบรวมข้อมูลที่แสดงถึงสภาพปัจจุบันของสถานศึกษา มีการวิเคราะห์ถึงจุดเด่น จุดด้อยใน
ภารกิจหลักและกิจกรรมของสถานศึกษาและมีการกำหนดสภาพความสำเร็จและเกณฑ์การประเมิน
ไว้ล่วงหน้า ในระดับมาก ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้อง คริม (Crim. 2006) ศึกษาการปฏิบัติงานใน
การพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา รัฐเพนซิลเวเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา
ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการที่จะสามารถในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการนิเทศการประเมินผล
อยู่ในระดับมาก

ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก
แต่ละโรงเรียนมีการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา และมี
การกำหนดเกณฑ์การประเมิน เป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา ใน
ระดับมาก แต่จากผลการวิจัยของ ฟลอยท์ (Florit. 2000) วิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการทบทวน
การดำเนินงานการประเมินภายนอกโรงเรียนประถมศึกษา ในรัฐอิลลินอย ผลการศึกษาพบว่า
รายงานการประเมิน และรายงานข้อคิดเห็นจากโรงเรียนประถมศึกษาที่ถูกประเมิน อาจไม่มี
ส่วนร่วมในกระบวนการที่พัฒนาโรงเรียนแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่อง และความพยายามใน

การพัฒนางานหลายๆ ด้าน เป็นเรื่องที่ไม่อาจบ่งบอกได้ว่าเป็นองค์ประกอบของประกันคุณภาพภายใน

ด้านการส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนมีความเข้มแข็งทางวิชาการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละโรงเรียนมีการส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชน ท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของสถานศึกษา และการศึกษาสำรวจความต้องการ และการสนับสนุนงานวิชาการแก่ชุมชน ในระดับมาก ดังเจตนารมณ์ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่กำหนดให้มีการจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาของไทย ให้มีเอกภาพเชิงนโยบาย และมีความหลากหลายในทางปฏิบัติ มีกระจายอำนาจ ไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา จะทำให้สถานศึกษามีความคล่องตัว มีอิสระในการบริหารจัดการ เป็นไปตามหลักการของการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน จึงถือเป็นการสร้างรากฐานและความเข้มแข็งให้กับสถานศึกษาเพื่อที่สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนประถมศึกษอำเภอบรบือ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาพอสรุปได้ว่า

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ควรให้โรงเรียนจัดทำหลักสูตรเป็นของตนเอง และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำและนำมาใช้จริง และการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาควรจะต้องสนองตอบต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ และมีการปรับปรุง ให้เป็นไปตามความต้องการและความจำเป็นตลอดเวลา ผู้บริหารโรงเรียน ควรส่งเสริมให้คณะกรรมการและชุมชน มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการศึกษาให้มากขึ้น และชี้แจงแผนงานให้ผู้ปกครองทราบชัดเจน และผู้บริหาร ควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองเข้าร่วมประชุมก่อนจัดทำแผนการจัดการศึกษาของโรงเรียน และเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี

ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูสอนเต็มเวลาเต็มความสามารถ มาโรงเรียนให้ทันเวลา ให้การบ้านได้เหมาะสมกับวัยและอธิบายให้นักเรียนเข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ คิด ออกแบบกิจกรรมให้สามารถสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย หากครูไม่อยู่ให้มีการสอนแทน ครูผู้สอน ควรรู้การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ และปรับปรุงกระบวนการสอน มีการประเมินกระบวนการสอนของตนเอง เพื่อสนองต่อ

ความต้องการของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงตามโลกปัจจุบัน และผู้บริหาร โรงเรียน ควรส่งเสริมให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีส่วนในการให้คำปรึกษาการจัดการกระบวนการเรียนรู้ของบุคลากรครู และโรงเรียน ควรจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน

ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียน ควรต้องร่วมกันออกแบบกิจกรรม เนื้อหา การวัดและประเมินผลให้ไปตามสภาพจริงและตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรได้รับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดการศึกษาร่วมกับหน่วยงานภายนอก เช่น สำนักงานมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ เป็นต้น และโรงเรียน ควรส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ให้กับคณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครอง เพื่อจะได้นำไปปรับใช้กับเด็กนักเรียน หรือบุตรหลานในชุมชน

ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ควรมีส่วนร่วมในการออกแบบการเรียนรู้ เสี่ยงสละ อุทิศตนให้กับ โรงเรียน ผู้ปกครองเอาใจใส่ให้นักเรียนให้มากขึ้น และหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษา ควรเพิ่มบทบาทในการพัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายให้มีความตระหนัก เห็นความสำคัญและเข้าร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและนักเรียน ในชั่วโมงสอนซ่อมเสริม ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่เหมาะสมเด็กที่มีความสามารถต่างกัน และผู้บริหาร ควรต้องกำกับติดตามงานวิชาการให้เป็นไปตามปฏิทิน ติดตามอย่างต่อเนื่อง

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ผู้บริหาร ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูศึกษาวิธีการผลิตสื่อและจัดทำสื่อ เพื่อนำมาใช้จัดการเรียนการสอน ใช้ นวัตกรรมที่หลากหลาย ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง นำไปใช้ใน ชีวิตจริง ได้ เก่ง ดี มีสุข ซึ่งต้องประสานงานกับหน่วยงานอื่นเพื่อ อบรมพัฒนาครู ศึกษาดูงานและศึกษานวัตกรรมที่ได้ผลกับ โรงเรียนขนาดเล็ก หาเครือข่ายขอความช่วยเหลือ ครูควรนำนวัตกรรมใหม่มาใช้ในการจัดการเรียนรู้อยู่เสมอ และมีห้องเรียนเป็นสัดส่วน และ โรงเรียนต่างๆควรจัดหาสื่อที่เหมาะสม และเพียงพอต่อการใช้งาน โดยเฉพาะสื่อคอมพิวเตอร์ ผู้บริหาร โรงเรียน ควรมีส่วนร่วมประสานงานกับชุมชนในด้านการพัฒนาการจัดการศึกษาของ โรงเรียน โดยให้คณะครูในโรงเรียนประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน ผู้บริหารและครู ควรออกไปเยี่ยมบ้านนักเรียนให้บ่อยขึ้น

ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ผู้บริหาร ควรส่งเสริมการจัดแหล่งเรียนรู้ให้นักเรียน อย่างเพียงพอ และต้องกำกับติดตามอย่างใกล้ชิด รวมทั้งครูผู้สอน ควรศึกษาเนื้อหาล่วงหน้า เพื่อ กำหนดวิธีและแนวทางในการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาควบคู่กับการฝึกทักษะปฏิบัติที่เหมาะสม แต่ละ โรงเรียน ควรมีประสานงานกับผู้มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ เพื่อมา

ช่วยสอนในโรงเรียน และจัดการศึกษาของโรงเรียน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองเอาใจใส่ลูกหลานให้มากขึ้น โดยเฉพาะ การเอาใจใส่ต่อการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ

ด้านการนิเทศการศึกษาและการแนะแนวการศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน โดยให้ผู้ปกครองได้เยี่ยมชมชั้นเรียนพบปะกับครูและลูกๆ น่าจะวางแผนการนิเทศร่วมกัน และครูควรได้รับการพัฒนาด้านวิชาการจากนั้นควรนำมาพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารต้องนิเทศติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามโครงการและปฏิทินการนิเทศ ส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเอง ด้านการเรียนการสอน และด้านพฤติกรรม และผู้บริหารโรงเรียน ควรจัดให้ประเมินผลการนิเทศและนำผลการนิเทศมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพในสถานศึกษา ผู้บริหาร ควรส่งเสริมให้คณะกรรมการสถานศึกษา มีส่วนในการกำหนดนโยบาย เพื่อการดำเนินการบริหารวิชาการ ร่วมกันอย่างเป็นระบบพัฒนาตนเอง ให้มีวิสัยทัศน์ เกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก เพื่อให้การบริหารงานวิชาการสามารถดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน และครูผู้สอนควรศึกษาแนวทางระบบประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อนำมาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกัน และช่วยให้สามารถรองรับระบบประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกได้ ทางโรงเรียน ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ชุมชน ได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร ด้านวิชาการ และความเคลื่อนไหวอื่นๆ ของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง แต่ละ โรงเรียน ควรให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการประเมินผลควรมีการประเมินผลอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนมีความเข้มแข็งทางวิชาการ ผู้บริหารสถานศึกษา ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกำหนดนโยบาย ร่วมตัดสินใจ และร่วมปฏิบัติในงานวิชาการของโรงเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อมให้มากขึ้น และผู้เกี่ยวข้องในงานวิชาการแต่ละส่วน ควรศึกษาวัตถุประสงค์ เป้าหมายความสำเร็จของงาน ทำความเข้าใจในงานที่ได้รับมอบหมาย และลงมือปฏิบัติด้วยความรับผิดชอบอย่างเต็มความสามารถ ซึ่งจะส่งผลให้งานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้บริหารโรงเรียน ควรมีการเปิด โอกาสให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วม คือ กำหนดทำแผนระยะ 5 ปีของโรงเรียน อนุมัติใช้แผนปฏิบัติการประจำปี และกำหนดนโยบายการศึกษาของโรงเรียน และผู้เกี่ยวข้องในงานวิชาการ ควรมีการนำเสนอผลของการประเมินคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน แจ้งให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับทราบผลเป็นประจำ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอบรบือ ของแต่ละตัวแปรตามลักษณะส่วนบุคคล และกลุ่มบุคคลแต่ละกลุ่ม

2.2 ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอบรบือแต่ละด้าน กับการบริหารงานอื่น ๆ เช่น งานงบประมาณ งานบริหารบุคคล และงานบริหารทั่วไป

2.3 ควรมีการศึกษาการมีส่วนร่วมของครูเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาอำเภอบรบือ แต่ละโรงเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY